

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 408 om afgrænsning og administration af EF-fuglebeskyttelsesområder og Ramsarområder er under revision, således at den også kommer til at gælde for EF-habitatområder. Bekendtgørelsen rummer ingen ny lovgivning, men er en oprensning af, hvilke paragraffer i den gældende lovgivning der medvirker til varetagelsen af de konkrete EF-retlige forpligtelser. Bekendtgørelsen er således både en dokumentation overfor Europa-Kommissionen af, at der i den gældende lovgivning er hjemmel til at leve op til forpligtelserne, men også en meddelelse til kommunale og amtskommunale myndigheder, der i den daglige forvaltning varetager forpligtelserne.«

Spm. nr. S 79

Til miljø- og energiministeren (8/10 97) af:
Niels Jørgen Langkilde (KF):
»Vil ministeren give praktiske eksempler på, hvordan man administrerer påtænkte habitatområder »som om de allerede var udpeget?«

Svar (20/10 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen til hvis svar, jeg henholder mig:
»Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 78, varetages beskyttelsen af EF-habitatområder alene gennem den allerede gældende lovgivning. I praksis har det derfor hovedsageligt ingen betydning for den konkrete beskyttelse af et areal, om det er udpeget til EF-habitatområde eller ej. Hvis der i udpegningsgrundlaget for et foreslået EF-habitatområde indgår en højmose, og den ønskes drænet med henblik på f.eks. opdyrkning, vil det pågældende areal være omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, hvorefter det ikke er tilladt at foretage tilstandsændringer. Tilsvarende hvis der ønskes tilladelse til opførelse af et sommerhus i et foreslået klitareal, vil dette areal almindeligvis være omfattet af naturbeskyttelseslovens § 8 om klitfredede arealer, hvorefter det ikke er tilladt at opføre blandt andet ny bebyggelse. Omvendt vil et foreslået EF-habitatområde indeholdende et privatejet skovområde og udpeget af hensyn

til billearten eremit, der er tilknyttet gamle, hule løvtræer, hverken være beskyttet i interimspærioden, eller når det pågældende arealer endeligt udpeget til EF-habitatområde – medmindre myndighederne efter dialog med ejeren indgår en aftale om sikring af artens levesteder.«

Spm. nr. S 97

Til miljø- og energiministeren (9/10 97) af:
Niels Jørgen Langkilde (KF):
»Vil ministeren oplyse, hvor mange overfaldsbygværker der findes i Danmark, hvor mange forskellige typer der findes, og i hvilket omfang de bidrager til næringsaltsudvaskningen?«

Svar (20/10 97)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:
»Udledninger af overfladevand sker generelt på to måder, enten som udledning af overfladevand fra separatkloakerede områder, det vil sige områder hvor regnvand og spildevand føres i separate ledninger, eller som udledning fra fælleskloakerede områder, hvor spildevand og regnvand føres i samme ledning. For de fælleskloakerede områder føres regnvandet til spildevandsrensaneanlæg, men i forbindelse med kraftigt regn sker der overløb af en blanding af regnvand og urensset spildevand. Der findes i Danmark 5.473 sådanne overløbsbygværker. Cirka 1/3 af oplandene har et bassin i forbindelse med overløbet, der dels tjener til at opmagasinere blandingen af spildevand og regnvand for senere afledning til rensaneanlæg, og dels tjener til at sikre en mekanisk rensning, hovedsageligt bundfældning, før udledning.
Den samlede årlige udledning af kvælstof fra overløbsbygværker er for 1995 opgjort til 577 ton. Den samlede udledning fra punktkilder er for 1995 opgjort til 15.161 ton, eller en andel for overløbsbygværkerne på cirka 4%.
For fosfor er den årlige udledning for 1995 opgjort til 149 ton. Den samlede udledning fra punktkilder er for 1995 opgjort til 2.070 ton, altså en andel på 7%.
Udover de direkte udledninger af næringsstoffer fra punktkilder er der bidrag fra diffus